

Tributs

A finals d'any tots els contribuents manresans rebem una nota de l'Ajuntament on s'especifiquen els impostos municipals que haurem de pagar aquest nou any 2019: IBI, vehicles, escombraries, etc. És una bona manera de saber a l'avançada quin import tindran i recordar com estan distribuïts temporalment els rebuts corresponents. Com sempre passa, es produeix un cert increment respecte el de l'exercici anterior. No sé si el càlcul a l'alça es fa en funció de l'augment de la inflació - força reduïda als darrers anys, val a dir-, però la veritat és que sempre s'acaba pagant més.

Un dels problemes que hi ha amb la tributació, és que tots els impostos que paguem a les diverses administracions no estan de cap manera coordinats ni són prou transparents. L'administració municipal, el nivell més proper al ciutadà, malviu pendent d'un pessic petit de la tributació en general, amb transferències estatals de sempre molt gasives. A més a més, el garbuix tributari en general és tot menys transparent. I costa saber per què hem de pagar a tantes administracions diferents, quan es podria coordinar a través d'una agència tributària local que transferís després allà on toca. Aquí es fa a l'inrevés: és l'estat centralitzat qui recapta i fixa els impostos més importants. Per acabar-ho d'adobar, l'estat espanyol és dels menys eficients a l'hora de recaptar. Fa una gran pressió sobre les petites i mitjanes empreses, autònoms, treballadors i ciutadans en general, però en canvi les grans empreses i fortunes tributen molt menys perquè tenen al seu abast moltes possibilitats legals de rebaixar força la seva aportació. A banda que hi ha una bossa d'economia submergida força més important que la mitjana europea. Un desastre en tota regla!

Pel que fa Manresa, cal recordar que, malgrat la gran recessió econòmica en la qual ens trobem instal·lats des de fa una llarga dècada, als darrers vuit anys s'ha aconseguit reduir a més de la meitat el deute pendent: de 84 a 41 milions d'euros. S'ha fet, doncs, una bona feina comptable, encara que hagi estat a costa d'estrènyer el cinturó en molts àmbits. Ara, doncs, cada manresà deu a l'entorn d'uns 600 euros, a banda dels interessos que se'n deriven. Déu n'hi do! De fet, ara mateix es fa difícil entendre com es va arribar a tenir aquest tan gran endeutament, perquè durant els anys de bonança no és pas que la situació i la imatge de Manresa milloressin substancialment gaire, amb gran dispendi. En fi....

En qualsevol cas, el que caldria tenir en compte a l'hora de preparar els pressupostos és la necessitat de ser molt eficients i prioritzar, en lloc de grans obres, tenir la ciutat neta, polida i endreçada. A més de destinar més recursos per a aspectes que millorin la capacitat d'innovació i posicionament de les empreses locals que, via IBI, impost d'activitats econòmiques o taxes comercials i industrials, hi contribueixen en gran mesura.

